

Til § 32.

15) Denne Paragraf mener Udvalget ikke har sin Plads i Straffeloven, men at dens Bestemmelser rettest høre hjemme i en Lønningslov. Tilsvarende Bestemmelser findes heller ikke i den borgerlige Straffelov.

Til § 33.

16—18) Foruden Endringsforslaget 20, som kun er en Redaktionsændring, har Flertallet stillet nogle Endringsforslag til Paragrafen, med Hensyn til hvilke man henviser til de indledende Bemærkninger.

Til § 36.

21) Da der i Hæren kan findes Personer, som have Forpligtelse til at tjene en vis Tid uden Hensyn til Aldersklasse, har Udvalget ment, at Paragrafen burde omredigeres paa den foreslaaede Maade.

Til § 38.

22) Da det formentlig ikke er Paragrafens Mening, at Vedkommende skal tjene sig op paa almindelig Maade gennem de forskellige Grader, har Udvalget anset den foreslaaede Endring for hensigtsmæssig.

Til § 42.

25) Der findes i det tjenstgjørende Personale Personer, der staa i Klasse med Underofficerer, men med Hensyn til hvilke Bestillings Fortabelse ikke kan anvendes som Straf, da det vilde være ensbetydende med deres Fritagelse for Opsyldelsen af deres Værnepligt, eftersom de ikke kunne gjøre Tjeneste som Menige. En Bestemmelse som den i Endringsforslaget anførte har man derfor anset for hensigtsmæssig.

Til § 46.

27) Da Lovudkastet netop med Hensyn til Forsæt, Uagtsomhed, Forsøg, Fuldbyrdselse, Delagtighed o. s. v. giver paa mange Punkter særlige Regler i de efterfølgende Paragrafer, er der ingen Anledning til specielt at fremhæve disse Momenter, hvorfor det foreslaas, at Ordene, der heller ikke findes i Scheels Udcast, skulle udgaa.

Ny §.

28) Da Lovforslaget paa flere Steder giver særegne Regler for Krigsforhold, har Udvalget anset det for rigtig ved en særlig Paragraf, der hensigtsmæssigt her kunde indskydes, at give Regler for, naar disse Forhold skulle betragtes som indtraadte.

Til § 47.

29) Den i Paragrafen indeholdte Bestemmelse er i og for sig naturlig, da de militære Forhold med Nødvendighed føre med sig, at de Underordnede ikke kunne undersøge Diemedet med en eller anden

med Hensyn til militære Tjenesteforhold givne Befaling; men Flertallet har dog troet, at Bestemmelsen i den Form, den fremtraadte, let kunde vække den Forestilling, at den Underordnede blot ved at henhylde sig under den Overordnedes Befaling blev uden Ansvar; man har derfor ment, at det stærkere burde fremhæves, at den Underordnede, der er Militær, ikke ganske i Almindelighed saaledes kunde henhylde sig under en Forsæts Befaling, naar han havde deltaget i en ulovlig Handling, men kun kunde være angersløs, naar det var aabenbart, at han havde handlet i fuldstændig god Tro.

Nogle Medlemmer have derfor valgt den i Endringsforslaget anførte Redaktion af Paragrafen, der stemmer med, hvad i sin Tid blev vedtaget i Folkethinget.

Naar Mindretallet ikke har sluttet sig hertil, er det navnlig af den Grund, at denne Paragraf ligesom de følgende kun har til Hensigt at fremstille de for militære Forhold gjældende Afvigelser fra de almindelige Regler om Strafftylben i den borgerlige Straffelov, hvilke ifølge § 46 igrønt skulle anvendes ogsaa i den militære Straffelov. Paa dette Punkt bestaar nu Afvigelsen ikke i en udvidet, men netop i en indskrænket Strafbarhed for Militære, hvilket har sin naturlige Grund i den i militære Forhold herskende ubetingede Lydighedspligt, der medfører Straffrihed, hvor det ikke er klart, at der tilfigtes en Forbrudelse ved den Overordnedes Befaling. Derfor er Udcastets Opsstilling korrekt, hvorimod den under Nr. 29 foreslaaede Redaktion i Formen netop vender op og ned paa Forholdets virkelige Sammenhæng, medens den i Realiteten har samme Indhold.

30) Andre Medlemmer maa meget anbefale, at Bestemmelsen i Grundlovens § 43 indskydes i Spidsen for 9de Kapitel — ligesom man jo sædvanlig pleier at optage i almindelige Love de Grundlovsbestemmelser, som berøre vedkommende Forhold (t. Ex. denne Grundlovsparagraf i Almindelig borgerlig Straffelovs § 95, Grundlovens § 69 i Rigsretslovens § 1, og Grundlovens § 31 i Valglovens § 7). Da de vigtigste af Straffelovens Bestemmelser, ligesom de tidligere Krigsartikler, selvfølgelig blive Gjenstand for Undervisning paa alle militære Skoler, kan man ogsaa kun ved en Optagelse af denne Grundlovsbestemmelse i selve Loven yde tilstrækkelig betryggende Sikkerhed for, at ingen Krigsmand forbliver uvidende om den. Den Redaktion af Paragrafen, som det øvrige Flertal foreslaar, nævner vel det i Grundlovens § 43 berørte Forhold, men Side om Side med andre, som kun omtales i den almindelige borgerlige Straffelov og kun eksempelvis, hvorved den fra Grundloven hentede Bestemmelse ikke synes at komme til sin fulde Ret. Endelig have vi den formelle Ind-